

Piros-sárga-zöld koalíció Berlinben

2021 december 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Németország egyetlen reménye, aki számunkra is megfelel? lehet: Friedrich Merz

Angela Merkel kormányzása alatt a CDU megadta magát a balliberális, globalista, klímahisztérikus f?sodornak, elveszítette keresztény és konzervatív jellegét. Merkel ezzel (is) történelmi b?nt követett el Németországgal, hazájával szemben, de a CDU – testvérpártjával, a bajor CSU-val együtt, amelyet Markus Söder vitt el balliberális irányba – megkapta jól megérdemelt büntetését a választóktól a szeptemberi parlamenti választásokon: az eddigi legrosszabb eredményüket produkálva a szociáldemokraták mögé szorultak.

Innent?l kezdve megnyílt az út a piros–sárga–zöld (szociáldemokrata–szabad demokrata–Zöld) „közlekedésilámpa-koalíció” el?tt, ?k alakítanak kormányt még ebben az évben Németországban, s ezzel a balliberális, kozmopolita, LMBTQ-szimpatizáns, föderalista, migránsbarát, klímahisztérikus f?sodor még inkább eluralja az országot. Mondhatnánk nyugodtan, Németország elesett, nincs politikai er?, amelyik ezek után megállíthatná a teljes arculat- és identitásvesztését, a nemzettudat széthullását, a globalizációban, az uniós szuperállamban való feloldódását.

Mégis, van egy politikus, aki még fordulatot hozhat ebben, a német nemzeti identitás szempontjából válságos helyzetben. ? pedig nem más, mint Friedrich Merz, a CDU politikusa, aki 2000 és 2002 között a CDU–CSU-pártszövetség frakcióvezet?je volt a Bundestagban. Merz 66 éves, római katolikus vallású, aki a párt konzervatív-kereszténydemokrata értékeihez ragaszkodik, s mindig is következetesen szembement a Merkel-féle irányzattal. Ebben a törekvésében támogatta-támogatja ?t a párton belüli Werteunion (Értékunió) nev? platform, amely a párt hagyományos értékeinek a védelméért lép fel.

Merz határozott és értékeihez ragaszkodó, következetes politikus, aki a politikai széljárásokhoz igazodva nem hajlott balra-jobbra; az elmúlt években, s?t évtizedekben mindig egyenes vonalú, kiszámítható irányt képviselt, szemben például azzal a Markus Söderrel, a CSU elnökével és bajor miniszterelnökkel, aki korábban radikális jobboldali nézeteket képviselt – például határozottan fellépett az illegális migrációval szemben –, mára azonban, felismerve az „id?k változását”, Merkelhez hasonlóan óriási engedményeket tesz a balliberális oldalnak, s id?nként már zöldebbnek látszik a Zöldeknél is.

A CDU–CSU idei súlyos választási veresége után Armin Laschet, a szövetség kancellárjelöltje magára vállalta a felel?sséget, lemondott pártelnöki és észak-rajna–vesztfáliai miniszterelnöki pozíciójáról is. Az ellenzékbe szoruló CDU-ban tisztújításra kerül sor, s Merz – immáron harmadszor – megpályázza az elnöki széket. A választásra január végén kerül sor, Merznek pedig most valóban nagy esélye van arra, hogy ? legyen a befutó.

Friedrich Merz a kilencvenes évek végén elindult, már akkor is az országba érkez? migránsok integrálásával kapcsolatban kibontakozó, a német Leitkultur (domináns kultúra vagy irányadó kultúra) körül zajló vitában élesen exponálta magát. 2000 októberében arra szólította fel a hazájában él? külföldieket, hogy a békés együttélés érdekében tartsák be a „deutsche Leitkultur” normáit, vagyis éljenek úgy, ahogyan a többségi német kultúrában megszokott. Ezzel Merz nagyszabású vitát robbantott ki a német közvéleményben, többen támadták a liberális oldalról azzal, hogy a jogszabályok betartásán kívül hogyan követelheti meg a kulturális normák átvételét, hiszen ez nem egyezik meg a multikulturalizmus követelményeivel. Merz egy, a Die Weltben megjelen? cikkében pontosította azt, hogy mire is gondol, amikor a domináns német kultúrát hangsúlyozza: a német alaptörvény tiszteletét és betartását, az európai egység gondolatával való azonosulást, a n?k egyenrangúságának elfogadását és a német nyelv kötelez? ismeretét.

Merz Merkel „Willkommenskultur”-ját kezdett?l fogva elutasította. Álláspontja szerint Németország már nem fogadhat be több migránst, mert már megtelt, hiszen a 2015-ben érkezett mintegy másfél millió migránsból egymillió (!) ma is a német állam nyújtotta segélyekb?l él. Általában is az a véleménye, hogy a migránsoknak el sem kellene indulniuk az országukból Európa felé – mindez nagyon hasonló az Orbán-kormány álláspontjához. Nem beszélve arról, hogy Merz a genderelmélet és a melegjogok ügyében is a magyar kormány álláspontjához áll közel.

Merz, akit gyakran a „német Trumpnak” neveznek (hiszen számára is Németország az els?), mélyen vallásos, katolikus ember, három gyermek apja. Korábban egy konferencián hangsúlyozta, hogy a C a párt nevében az ember keresztény képét jelenti, ezen túlmen?en a Bundestag tagjaként az abortusz szigorúbb szabályozása mellett szavazott. Azt is érdemes megemlíteni, hogy fellépett a világon egyre növekv? keresztényüldözés ellen,

cselekvésre szólított fel, s megnevezett negatív példaként országokat, ahol a politikai iszlám uralja az államot és a társadalmat.

Ugyanakkor az is tény, hogy az unió jöv?je tekintetében az eurózóna-államok er?s integrációja mellett érvel, még a föderalista és globalista Jürgen Habermas filozófussal együtt is írt cikket az eurózóna meger?sítésér?l, valamint támogatja Emmanuel Macron unióval kapcsolatos reformterveit. Tehát, a német hagyományok, kultúra és identitás védelme nála együtt jár az er?s európai integrációval, azaz konzervatív, nemzeti, illetve liberális, globalista nézetek egyszerre jelennek meg irányvonalában.

Ezzel együtt gondolom azt, hogy Merz kiemelkedik a jelenlegi egyszín? balliberális politikai mez?nyb?l Németországban, s bár kivonni magát ? sem tudja teljesen az uralkodó korszellemb?l, mégis, hazaszeret?, kereszténydemokrata, konzervatív értékrendet következetesen valló politikussal állunk szemben, akivel megtalálhatja a közös hangot az Orbán-kormány. Annál is inkább, mert ha az alapértékek jelent?s részében egyetértés van, akkor vannak közös kiindulási pontok, amelyeken újra lehetne építeni a német–magyar kapcsolatokat.

Merznek az elnökválasztásokkal eddig nem volt szerencséje, s talán ezért Németországnak sem: mind 2018 decemberében, mind 2021 januárjában, ha nagyon szoros versenyben is, de elbukott az elnökválasztási küzdelemben. 2018-ban a Merkel-klón Annegret Kramp-Karrenbauer ütötte el ?t a gy?zelemt?l a második fordulóban, amiben dönt? tényez?nek bizonyult, hogy Merkelnek akkor még nagyon er?s befolyása volt a küldöttek körében. 2021 januárjában az els? fordulóban még öt szavazattal legy?zte Armin Laschetet, ám a második fordulót ismét elvesztette, mert a harmadik, kiesett Norbert Röttgen hívei Laschetre szavaztak át, nem véletlenül, hiszen ?k ketten lényegében a merkeli vonal folytatása mellett álltak ki.

Ám most új helyzet van: januárban már nem csak a küldöttek, hanem a teljes tagság szavazhat arról, hogy merre induljon el a CDU a teljes kudarc után. Most a tagok mondhatnak ítéletet az elmúlt id?szakról, és ezért van jó esélye Merznek, s általa Németországnak, hogy észhez térjen, magára találjon és újra nemzetté váljon. Ez a mi érdekünk is.

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

Borítókép: Friedrich Merz (Fotó: MTI/EPA/Filip Singer)

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló